

Φιλοσοφία

Ἀριθ. 35.

Εκδίδεται
ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ=ΤΕΤΑΡΤΗ
3 Ὀκτωβρίου 1879.

Ἔτος Ζ΄.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

«ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ» καὶ «ΑΡΧΙΔΙΟΧΟΥ»

Ἐν Ἑλλάδι ἐτητ. δρ. 14. Ἐν τῷ Ἑξωτ. φρ. 20

Ἐκτὸς τῆς Ἀγκύρας Γραφεία δραχ. 30.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Κ. ΠΑΠΑΞΠΥΡΙΔΗΣ καὶ Ι. ΒΕΡΒΕΡΗΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ κλπ.

Δι' ἑκαττον στίχ. λεπτ. 50. Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Π. Πηγαδιώτου. Ἡ συνδρομὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ πληρώνεται ἐν Ἀθήναις.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ.

Ὁ ἐκλογικὸς σάλος ἀπέστρεψε τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς δημοσιογραφίας ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης σημαντικότητός του, ἦτο ἡ ἡμερησία διάταξις.

Τώρα αἱ περὶ ἐπεμβάσεων καὶ παντοειδῶν καταπίεσεων ἀλλιλογραφίαι τῆς ἀντιθέσεως ἐκόπασαν οὐδὲ ἔχομεν πλέον νὰ ἀκούωμεν τὴν ἐναρμόνιον συναυλίαν τῶν τηλεγραφημάτων, τῶν κατγγελλόντων ἀποκλεισμούς, μονομερεῖς καταδιώξεις, φυλακίσεις ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου — ἐκ τῶν ἀντιθέτων πάντοτε μερίδων — καὶ μυρία ἄλλα μέσα τῆς ἐξουσίας, τείνοντα δῆθεν εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῶν ἀντιπρονοούντων αὐτῶν.

Οἱ ἀποτυχόντες καταγίνονται ἤδη εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐνστάσεων των, ὡς τοῦτο πάντοτε εἴθισται, ἐν αἷς θέλομεν ἰδεῖ καὶ ἀκούσει πολλά καὶ παράδοξα ἐκλογικὰ ὄργια, ἔστω καὶ κατὰ φαντασίαν.

Ἄλλὰ μὴ θαυμάζετε τοῦτο. Οἱ ἀποτυχόντες κατὰ κακῶς ἐννοουμένην φιλοτιμίαν, δὲν ἀνομολογοῦν ποτε τὴν ἀδυναμίαν των ἐνίστανται λοιπὸν καὶ διαμαρτυρίας ποιοῦσι, δημιουργοῦντες πολλάκις αἰτία τῆς ἀποτυχίας των ἀνύπαρκτα ἢ ἐλάχιστα γεγονότα, οὐδαμῶς δυνάμενα νὰ ἐπηρεάσωσι τοὺς ἐκλογεῖς καὶ νὰ ἀλλοιώσωσι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας.

Διὰ τοῦτο καὶ κατὰ τῶν νομιμωτέρων ἐκλογῶν ἐνίοτε βλέπομεν τὰς πολυμηροτέρας ἐνστάσεις, ἀδιάφορον ἂν δὲν ᾔνε ἰσχυρὰ καὶ ἀπόχρῶντως ἠτιολογημένα.

Ἄλλὰ μετὰ τῶν τοιούτων ἐνστάσεων θέλουσιν εὐρεθῆ βεβαίως καὶ τινες ἐνυπόστατοι καὶ λόγους φέρουσι ἰσχυροῦς ἀκρωσίσεως· πλὴν αἱ τοιαῦτα θέλουσιν εἶναι λίαν εὐχρηστοί.

Ἐν τούτοις ἡ Βουλὴ εἶνε ὑποχρεωμένη ν' ἀπαχοληθῇ ἐπὶ πολὺν καιρὸν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν παμπληθῶν ἐνστάσεων, τὰς πλείστας τῶν ὁποίων, — ἵνα μὴ εἴπωμεν πάσας, — ὡς ἀδυσίμους καὶ ἀνισχύρους, θέλει ἀπορρίψει.

Πολὺς ὁμῶς καιρὸς θέλει διαρροῦσαι ἐπιματῶν. Καὶ μέχρις οὗ καθαρῶς ἡ Βουλὴ καὶ καταρτισθῇ εἰς σῶμα, Κύριος εἶδε πόσοι μῆνες θέλουσι παρέλθῃ.

Λένομεν δὲ ὅτι ματαίως πολὺς θέλει διαρροῦσαι χρόνος, διότι κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐξελέγγων τῶν ἐκλογῶν, ὅπως εἶνε κεκανονισμένον, δὲν εἶνε δυνατόν αἱ ἐξελέγγεις νὰ γίνωνται ἀμερολήπτως καὶ δικαίως.

Ἄλλ' ἄς ἀρήτωμεν τοὺς ἀποτυχόντας νὰ καταγίνωνται εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐνστάσεων των μετὰ τῆς γλυκείας ἐλπίδος τοῦ ὅτι θὰ ἐπιτύχῃσι τοῦ ποθουμένου, καὶ ὠφελούμενοι τὸ χρονικὸν διάστημα, τὸ μεσολαβοῦν ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐκλογῶν ἄχρι τῆς συγκλήσεως τῆς νέας Βουλῆς, ἄς ἐξετάσωμεν εἰς ποῖον σημείον εὐρίσκειται νῦν τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα.

Τὸ πρακτορεῖον Χαβᾶς διεβίβασε τὴν εἶδσιν ὅτι οἱ ἡμέτεροι ἐπίτροποι ὑπέβαλον εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τὴν 5 Ὀκτωβρίου τὴν ἐξῆς διακήρυξιν.

«Τῶν παρουσῶν διαπραγματεύσεων ἀφρορῶσθ' εἰς τὴν διευκόλυνσιν τῆς ποθουμένης ὑπὸ τῆς Εὐρώπης ἐν Βερολίῳ συνεννόσεως τῶν δύο ἐπικρατειῶν πρὸς διακανόνισιν τῶν συνόρων, προωρισμένων νὰ ἰδρῦσθ' μετὰ τῶν δύο χωρῶν σταθερὰς σχέσεις καὶ ἀμοιβαίαν ἀσφάλειαν, ἀμφότερα τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη συμφωνοῦσιν, ὅπως λάθωσιν ὡς ἀφετηρίαν καὶ βᾶσιν συζητήσεως τὰς ἐνδείξεις τοῦ 13 πρωτοκόλλου.»

Οἱ δὲ ὀθωμανοὶ ἐπίτροποι ὑπέβαλον εἰς

τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας τὴν ἐξῆς διακήρυξιν:

«Παρακαλοῦμεν τὰς αὐτῶν ἐξουσιῶν τοὺς Ἕλληνας πληρεξουσίου νὰ λάθωσιν ἐκ νέου σημείωσιν, ὅτι εἴμεθα ἑ-οἱμοὶ ἕνεκα τοῦ μεγάλου σεβασμοῦ, τοῦ ὀφειλομένου πρὸς τὴν εὐχὴν τὴν ἐκφρασθεῖσαν ὑπὸ τῶν κυνάμεων, νὰ λάθωμεν ὡς πρώτην βᾶσιν τῶν διαπραγματεύσεων τὰς ἐνδείξεις τοῦ πρωτοκόλλου 13, τούτέστι νὰ μελετήσωμεν ὁμοῦ τὰς γενικὰς γραμὰς τῶν κοιλάδων τοῦ Θυάμιδος καὶ Πηνειοῦ, ὅπως παραδεχθῶμεν ἢ τροποποιήσωμεν αὐτάς, καθ' ὅσον αὐταὶ, διαρκούσης τῆς συζητήσεως ἢ καὶ μετ' αὐτῆν, φανῶσιν ὡς προωρισμέναι ἢ μὴ προωρισμέναι νὰ ἰδρῦσθ' μετὰ τῶν δύο χωρῶν μονίμους σχέσεις καὶ ἀμοιβαίαν ἀσφάλειαν.»

Ἀνεγράψαμεν τὰς δύο ταύτας διακηρύξεις, διότι ἔχουσιν ἱστορικὴν ἀξίαν. Κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ταύτας διακηρύξεις, ὑποβληθείσας κατὰ τὴν πέμπτην συνεδρίαν, βλέπομεν ὅτι ἡ Πύλη δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἀπομακρυνθῇ τὸ παράπαν ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς δυστροπίας καὶ κακοβουλίας· ἐπιμένει μετὰ πεισμονῆς εἰς τὴν ἄρνησίν της τοῦ νὰ συμμορφωθῇ μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ 13 πρωτοκόλλου, τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ὁποῖου διαστρέφει, ἐπιθυμοῦσα νὰ στρέψῃ τοῦτο ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ δὲν στέργει πᾶσως τὴν φιλικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου.

Δυστὸν λοιπὸν θάτερον, ἢ οἱ ἡμέτεροι ἐπίτροποι πρέπει νὰ ἵναχωρήσωσι καὶ νὰ παύσῃ οὕτως ἡ ἀνούσιος αὐτῆ κωμωδία, ἢ νὰ ἀρξῶνται τῶν συνεδριάσεων, διὰ νὰ ἴδωμεν τί ἐπίεται ἡ Πύλη νὰ ἐκχωρήσῃ ἡμῖν.

Καθ' ἡμᾶς τὸ δεύτερον εἶνε τὸ φρονιμώτερον. Ἄς ἀρχίσωσι λοιπὸν αἱ διαπραγματεύσεις, ὅπως πληρωθῇ καὶ ὁ ὅρος οὗτος τῆς βερολινεῖου συνθήκης καὶ εἴτα αἱ δυνάμεις, ἢ ἐπέμβασις τῶν ὁποίων ἐρ-

γεται αυτοδικαίως, αϊ συντάξασαι την συν-
θήκην ταύτην, αϊ κινήσωσι και αϊ αποδο-
σωσι το δικαίον εις δὸν τινα ἀνήκεν.

ΝΕΑ

Ποικίλα και διάφορα.

Ἡ κυβερνήσις μας, καθὼς λέγεται, ἀπεράσις
νὰ δεχθῆ τὴν προτάσιν τῆς Τουρκίας γινὼ τὸ μὴ
ὑποχρεωτικὸν τοῦ πρωτοκόλλου. Κρίμα σταί:
συζητήσεις και τοὺς μῆνας πού πέρασαν και τὰ
ἐξοδα, τὰ τραγῆματα και τὰ ταβαντοῖρια.

— Εἰς τὸ Καλαμάκι ἐλλοφῶν ἕνα ταχυδρο-
μικὸ φάκελλο. Καλονοθῆναι.

— Ἐρθασε εἰς τὴν πρωτεύουσα ὁ πρῶτος
βουλευτὴς Καλαβρύτων κ. Λαϊστ. Οἰκονόμου,
ὅπου ὁ λαὸς τὸν ὑποδέχθη μὲ μεγάλη χαρὰ
και τιμῆ.

— Ἄρρισαν και φθάνουν οἱ βουλευταὶ ἕνας;
ἕνας. Μῆρισε ἀντιπολιτευσις και συζητήσεις.

— Συγχαίρομεθα τοὺς προβιβασθέντας φί-
λους; βουλευτάς νέων Φακῶν κκ. Βρατσάνου και
Παπανικολῶν ὡς και τὸν κ. Γ. Ἀποστόλην, εὐ-
χόμενοι νὰ ἰδωμεν αὐτοὺς και στρατάρχα.

— Ἐξεδόθη ἡ φωνὴ τῆς Ἀλβανίας νέα ἐ-
φημερίς, τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶνε ἡ ὑπεράσπισις
τῶν Ἀλβανῶν.

— Ἀπὸ τὸν Δημοτικὸν ἐξώρισαν οἱ Τούρκοι εἰς
τὴν Ἰεμένη μερικὸς ἀρχιεπαναστάτας. Αὐτοὶ
εἶνε ἡ ἀμνηστία και ἡ συνθήκη.

— Οἱ ὁμογενεῖς τοῦ Ταϊφάνιου ἐχάρισαν εἰς
τὸν γενναῖον ὀπλοχολόν Χατζῆ Μιχαὴλ ὄρατο
και πολῦτιμο ξίφος, τὸ ὅποιον εὐχόμεθα νὰ
λάμψῃ στὴν Κρήτη ἐλευθερία.

— Ἐνα ὀλόκληρο τάγμα ἀξιωματικῶν πρὸς
εἰσάσθη, ὡστε ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν θὰ ἔρωμε
στρατὸ ὄλο ἀπὸ ἀξιωματικούς. Τί ὄρατα! Ὅλα
μας πρωτότυπα.

— Ἡ κυβερνήσις ἀνύρωσε τὸ συμβόλαιον τοῦ
Λιμένο; τῶν Πατρῶν. Δίκαια και τιμὰ.

— Γαλλικὴ ἐταιρεία ἐτοιμαζέει σχέδιον διὰ τὸν
ἰσθμὸ τῆς Κορίνθου. Ὁα τον κόψουν τὸν μῆνα
πού δὲν ἔχει σαββατο.

— Ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς προβιβασμοῖς μετὰ
λύπης μας εἶδομεν νὰ μὴ συμπεριληφθῆται
καὶ ὁ Ἡσακλῆς Ἰωναννοπούλου, ἐπιλοχίας, ὅστις
καὶ 23 ὄλα ἔστ' ἕνας στρατιώτης και πρὸ πολ-
λοῦ ἐτῶν ἀργαζέται ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν στρα-
τιωτικῶν, ἐπιτάρας τὴν εὐνοίαν ὄλων τῶν κατο-
κιστῶν ὑπουργῶν, οἵτινες και πολλὰς ὑπερ αὐ-
τοῦ εὐχρηστίαι; ἐξέγρασαν διὰ τὴν ἑποῖαν ἀ-
κνωσ και φιλοτίμιος διαξάγη ὑπηρεσίαν. Ὁ κ.
Ἀντωνόπουλος και ἐγγράμματοι; εἶνε και ἱκανοί,
και ὄλα τὰ προσόντα τοῦ προβιβασμοῦ φέρει
διὰ τοῦτο ὄλιγμα ὑποσῶμεν τὸν μὴ προβιβα-
σμένον του. Ὁ κ. Βαλάνιος, τὸν ὅποιον ὑπολη-
πόμεθα, πιστεύομεν ὅτι θελεῖ λαβεῖ ὑπ' ὄψιν
τον εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν τὸν λητημονηθέντα και
ἀδικηθέντα τοῦτον ἐπιλοχίαν.

— Ἡ Τουρκία ἔρχετε νὰ ἐρημόζη τὰς οἰκο-
νομίας της, και πρῶτα ἀπὸ ὄλα ἀπεράσισε νο
καταργήθη ὄλας τὰς προσδοκίας της, ἐκτός τοῦ
Λαοδίνου και τῆς Βιέννης; Τὴν ἴδια δουλειὰ
καμμε και ἡμεῖς, προβιβάζοντες ὄλο τὸ στρατο.

— Ὁ νέος βουλευτὴς τῆς Σύρου Σκουλοῦδη
προσφέρει εἰς τὸ ἄσμο τῆς Σύρου 800 χιλ. δρ.
ὡς δάνειο χωρὶς ὑποθήκης μὲ 70/0 διὰ νὰ τε-
λειώσῃ ἡ προκομαία και τὸ πακτωρεῖον. Οἱ Συ-
ριανὶ διὰ τὴν ὄρατα αὐτῆ κοροῖδία τοῦ Σκου-
λοῦδη τῶν πιστούμεν ὅτι θὰ τοῦ ἀνεγείρουν
ἀδριάντα.

— Ἡ Τουρκία ἀπεράσισε νὰ ἀργωσῆ τὴν Θεσ-
σαλονίκη διὰ καθὼ καλὸ και κακό. Μὲ τί πα-
ράδες.

— Ὁ Παρνασσὸς ἐγίνονσε κησάθη και ὁ χει-
μῶνας μας ἐπλάκωσε. Δὲν τὸ ἐλπίζαμε τό-
σον ἐνωρὶς νὰ μᾶς φοβερίζῃ ὁ κύριος αὐτὸς χειμῶ-
νας.

— Ὁ Σαρρετ-πασᾶς ἔστειλε διακοινώσις εἰς τὰς
δυνάμεις μὲ τὴν ὁποία παρακαλεῖ αὐτάς νὰ πεί-
σουν τὴν κυβερνήσι μᾶς νὰ φανῆ συγκαταβατικὴ
και νὰ δεχθῆ ὅ,τι προτείνουσι οἱ Τούρκοι ἀντι-
πρόσωποι. Σπολάτη.

— Τον Ἀύγουστο ἐχάθησαν 104 πλοῖα αὐ-
τανδρα και μὴ αὐτανδρα. Κακὸς Ἀύγουστος.

— Ὁ ἀγγλος στρατηγὸς Ρόμπερτς ἐκυρίευσε
ἀπὸ τοὺς ἐπαναστάτας Ἀργανούς 110 κανόνια.
Οἱ κύριοι Ἀργανοὶ λοιπὸν ἴσαν στὰ γεμάτα
ξυλωπιλομένοι.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΑΓΓΛΙΑ.

Τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα ἐρθασαν πλησίον
εἰς τὴν πρωτεύουσα τοῦ Ἀφ ανιστᾶν τὴν Κα-
βούλα. Ἐγὼ δὲ σκοπὸ ὁ Βίκονσφελδ νὰ κατα-
στήσῃ τοὺς κυρίους Ἀργανούς πρὸς ὄψαν τῆς
Ἀγγλίας.

ΓΑΛΛΙΑ.

Ἡ γαλλικὴ κυβερνήσις ὑπόσχεται εἰς τὴν
Τουρκία νὰ τῆς κάμῃ δάνειο μεγάλο, ἂν βάλῃ
ἠνώρι, και ἂν μᾶς δώσῃ τὰ Γιάννενα. Ἄς περι-
μένωμεν και ἡμεῖς; και οἱ φίλοι μας; οἱ Τούρκοι.

ΙΤΑΛΙΑ.

Ἡ Ἰταλικὴ κυβερνήσις ῥίπτει αὐτῆ τὴν ἐβδο-
μάδα εἰς τὴν θάλασσα τὸ νέον τρομερὸ θωρακωτὸ
τῆς τῆς Ἰταλία, τὸ ὅποιον εἶνε τὸ μεγαλύτερο
θωρακωτὸ τοῦ κόσμου.

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Ἡ Αὐστρία προσπαθεῖ νὰ συμμαχήσῃ μὲ τὴν
Γερμανία διὰ τὰ μέλλοντα. Ἄλλα και ἡ Ρωσ-
σία δὲν καθέται μὲ σταυρωμένα χερα.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Ὁ Βισμάρκ εἶπε εἰς τὸν πρέσβη τῆς Τουρκίας
πού εἶνε στὴ Βιέννη, ὅτι καλὰ θὰ κάμῃ νὰ τε-
λειώσῃ τὸ ἑλληνικὸ ζήτημα, τὸ ὅποιον, ἂν μα-
κροχρονίση, ἐμπορεῖ νὰ φέρῃ πολλὰ κακά εἰς
τὴν Τουρκία. Ποῖος; Ἦ ἀκούει αὐτὰ;

ΡΩΣΣΙΑ.

Ἡ Ρωσσία ζητεῖ ἱκανοποιήσῃ ἀπὸ τὴν Τουρ-
κία ἐντός εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν διὰ τὴν προσδο-
κίαν, τὴν ὁποίαν ἔλαβαν οἱ Τούρκοι τῆς Θεσσαλο-
νικῆς εἰς τὸν προξενὸ τῆς. Ρωστικὸς δὲ στόλος
ῥθανει ἐντός ὀλίγου εἰς τὴν Θεσσαλονίκη. Βοή-
θει διαβολε.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

Ὁ Σουλτᾶνος τέλο; πάντων ἀπεράσισε νὰ μᾶς
χαρίσῃ ὄλα ὄσα λέγει ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου
ἐκτός τοῦ Βώλου, τῆς Πρεβεζῆς, Ἰωαννίνων και
καρίσσις, εἰς τὰς ὁποίας καθ' ἑκάστην στέλνει
ἕνα στρατεύματα. Τὸρα νὰ ἔλθῃ ἡ βουλὴ και λο-
γαριαζόμεθα μὲ τοὺς φίλους μας Τούρκους.

Συμβουλαὶ πρὸς ἀνοήτους

Ἄν ἦσαι δημοσίος ὑπάλληλος και θέλῃς νὰ
ζήσῃς, πρέπει νὰ κλείπτῃς.

Ἄν θέλῃς νὰ ἐπιτύχῃς διορισμὸ, στείλῃς νὰ
παρακαλέσουν τοὺς ὑπουργοὺς ὄραται γυναῖκες.

Ἄν ἦσαι στρατιωτικὸς και θέλῃς νὰ προβι-
βασθῇς, φρόντισε νὰ γίνεσαι τυφλὸν ὄργανον τῶν
ἀνωτέρων και κατωτέρων σου.

Ἄν ἦσαι δημοδιδασκάλισα και θέλῃς νὰ δι-
ατηρήσῃς πάντοτε ἐν ὑπηρεσίᾳ, λάβε ὑπ' ὄψιν
ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἦσαι τιμὴς.

Ἄν θέλῃς νὰ ἐπιτύχῃς ὡς βουλευτὴς, κάμῃ
συνδυασμὸ μὲ τοὺς ὑψηρότερος σου ἔχων ὡς
ῥητὸν τὸ πῶσα τὴν ψῆφόν σου.

Ἄν θέλῃς νὰ ζήσῃς ὡς δημοσιογράφος και
νὰ κερδίῃς, πρέπει νὰ ἦσαι ὑβριστὴς και νὰ
σκηνοῇ ἡ βέχῃ σου.

Ἄν θέλῃς νὰ κερδίσῃς ὡς ξενοδόχος, δίδε
μπόλιχο φαγὴ εἰς τοὺς πελάτας σου και μὴ
καθαρό.

Ἄν ἦσαι πολιτικὸς και θέλῃς νὰ διατηρῆσαι
εἰς τὴν ἐξουσία, ποτὲ μὴ λυπηθῇς τὸ ταμεῖο και
πάλευε πάντοτε μὲ δάνεια.

Ἄν ἦσαι βρασιλεύς; και θέλῃς νὰ ἔχῃς σύγουρο
τὸ ὄνομό σου, ἄρνε το λαὸ σου νὰ κατατρώ-
γεται μόνος του.

Ἄν ἦσαι παρθένος και θέλῃς νὰ ὑπανδρευθῇ,
γρήγορα, φρόντισε νὰ ἔχῃς τάγματα ἐραστῶν.

Ἄν ἦσαι συγγραφεὺς και θέλῃς νὰ πωλῃς
πάντοτε τὰ συγγράμματά σου, γράψε πάντοτε
αὐτὰ ὅσον τὸ δυνατόν αἰσχρά.

Ἄν ἦσαι ποιητὴς νέος και θέλῃς νὰ κερδίσῃς
γυναῖκα μὲ προίκα, φρόντισε νὰ μὲνῃς νηστικὸς
ἀλλὰ νὰ ἐνδύσῃσαι πολυτελοῦς.

Ἄν ἦσαι ὑπηρετὴς και θέλῃς νὰ καλοπερνᾷς,
περιποιοῦ τὴν κυρίαν σου τυρλῶς και βοδῶς.

Ἄν ἦσαι ὑπηρετρία και θέλῃς νὰ καλοπερνᾷς
κοντὰ εἰς σὲ και ἡ οἰκογένειά σου, κλέπτε τὸ φα-
γεὶ και περιποιοῦ τον κύριόν σου.

Ἄν ἦσαι ἔμπορος και θέλῃς νὰ πλουτίσῃς
ποτὲ μὴ ἀγοράζῃς καλὰ ἔμπορεύματα και μὴ
δίδο βερσέ.

Ἄν ἦσαι ἄτιμος ἀνθρώπος και θέλῃς νὰ ζῆ-
ῷς τίμιος, φρόντισε νὰ γίνεσαι ὅσον τὸ δυνατόν
ἄ τι μὸ τε ρος.

Ὁ Δήμαρχος Πατρῶν.

Ὅσαίς ἀκούομεν τὰς βαρβάρους πράξεις τῶν
βασίλευζούκων και κερκασιῶν, ἀποσπρόμεν μετ'
ἀποστροφῆς και ἀγανακτήσεως τὰ πρόσωπα και
πτύομεν τοὺς κόλπους ἡμῶν.

Τὶς ὁμως ἤθελε πιστεύσει ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ
πόλει τῆς Ἑλλάδος, τὰς Πάτρας, ὁ Δήμαρχος
Θάνας Κανακάρος, συνέταιρον ἔχων και συνεπί-
κουρον τὸν εὐγενῆ βουλευτὴν Γεωργίαν Ροῦφον,
ἐβουλεύθησαν νὰ καθιερῶσι βαναύσους ὡς ἂ
γοραῖοι ἀνθρώποι τὸν κ. Τρικούπην, χάριν πο-
ταπῶν και χμερπεσσάτων παθῶν;

Ἡ χροσθῆ αὐτῆ ζυνορὶς μαθοῦσα ὅτι κύριος
Τρικούπης ἔμελλε διὰ τοῦ παρελθόντος ἀ-
πλοίου ν' ἀποβῆ εἰς Πάτρας, κατερχόμενος εἰς
Ἀθήνας, συνήθροισαν ὄλους τοὺς χαμάλιδες και
τραμπούκους τῆς πόλεως, οὓς ἐφοδιάσαντες διὰ
συρικτρῶν παρέταξαν εἰς τὴν προκομαίαν, ὅπως
συρίξωσι και ἐξευτελίωσι τὸν κ. Τρικούπην μὲ
λίς ἀποβαίνοντα.

Κύτωχος ὁ κ. Τρικούπης δὲν εἶχε πλεῖσει διὰ
τοῦ ἀτμοπλοίου ἐκείνου ἐκ συγκυρίας, και τὸ
τοῦ; εἶπα ὅτι λείπω χρόνια και ὅτι ἔλθω και

κακὸν δὲν ἐγένετο, ὅπερ ἦτο βέβαιον ὅτι ἦθελον
ἐπιφέρει ἐπὸδῶνα ἀποτελέσματα και χύσιν αἵ-
ματος, καθὼτι πλεῖστοι ἐντιμοὶ πολῖται εἶχον
προετοιμασθῆ νὰ τιμωρήσωσι τοὺς ὑβριστάς ἐπ'
ἰδίῳ κινδύνῳ.

Ἰδοὺ ἄνδρες, εἰς οὓς ἀνετέθη ἡ τῆς δημοσίας
τάξεως φύλαξις, και οἵτινες διὰ τοῦ ἰδίου πα-
ραδείγματος ὄρσειλοισι νὰ καθοδηγῶσι τοὺς πο-
λίτας. Ὁ Ροῦφος δὲ μάλιστα και ἄλλοτε κατὰ
τὸ 1872, ὅτε ἐδχμάργευσεν εἶχε δώσει δείγμα τῆς
κακοήθους αὐτοῦ διαγωγῆς; κατὰ τοῦ κ. Κου-
μουνοῦρου, ὃν ὑπεδέχθη ὡς ἡτοιμαζέτο νὰ ὑπο-
δεχθῆ και τὸν κ. Τρικούπην.

Τὴν τοιαύτην διαγωγὴν τὴν ὁποίαν πᾶσα ἡ
κοινωνία ἔκρουσε μετὰ βέβλυγμοῦ, πρέπει οἱ τῶν
Πατρῶν κάτοικοι νὰ στιγματισώσι. Ἀλλὰ τί
δύνανται νὰ περιμένῃ τῆς ἀπὸ Κανακάρους και
Ροῦφους, οἵτινες ἀναιδῶς διὰ τῆς ἀνοικτείου
ἀληθῶς ἀνατροφῆς τῶν ἐγκολάπτουσιν αἰσχος
πρὸς τὴν τιμήσαν αὐτοὺς ἐπαρχίαν; Ὡ θεὰ
ἀναίδεια!

Ἐκ Πατρῶν τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1879.

Ἀγαπητέ μου Ἀριστοφάνη!

Μὲ διέταξες νὰ ἔλθω, ἔλθω και ἐλθὼν ἀνε-
μίθην μὲ τὰ πλήθη ἀπὸ τὴν πρῶϊαν τῆς Παρα-
σκευῆς μέχρι τῆς νυκτὸς τῆς Δευτέρας. Ἐπέ-
ρασα και περῶν μέχρι τῆς σήμερον χωρὶς νὰ
ἐξοδέσω λεπτὸ ἀπὸ τὴν τσέπη μου.

Πρῶτη μου φροντὶς ἦτο, ἅμα ἐξελεθῶν τοῦ
ἀτμοπλοίου, νὰ μῆνω ποῖος ἦτο ὁ γενναί-
τερος τῶν ὑποψηφίων, ἀλλὰ ξένος ἐγὼ πῶς νὰ
μα'ω τοῦτο; Ἐνῶ λοιπὸν ἐκαθήμην εἰς τι παρὰ
τὸ τελωνεῖον καφενεῖον (ὅπου τὴν ἐπομένην εἶ-
δον ὄλους τοὺς Πατρινοὺς ἔμπορους, ἦκουσα δυὸ,
οἱ ὅποιοι ἔλεγον ὅτι εἰς τοῦ Ἀχιλλεῖα εἶνε δου-
λειά, ἐκεῖ εἶνε ὁ παρὰς, τὸρα μάλιστα πού ὁ
γέρος ἔλεγε μετὰ μάτια του). Ἄμα ἀκούσας
τοῦτο, ἔλαμα τρόπο νὰ πιάσω μαζὺ τῶν ἐμιλία.
Τοῦ; εἶπα ὅτι λείπω χρόνια και ὅτι ἔλθω και

ΚΗΠΟΣ.

ΘΡΗΝΟΣ ΓΕΡΑΣ. ΖΩΧΙΟΥ.

Ἄχ ἀνόητο κεφάλι!

Ἄχ, εὐ ἦσο ἡ αἰτία νὰ γινῶ ρεζίλι πάλι.
Ἄχ, μὲ τί πλέον ὁ τάλας πρόσωπον ἔξω θὰ βγαίνω,
πού ὅπου κι' ἂν διαβαίνω
μιά φωνὴ θ' ἀντιλαλέ;

— Ἐ Γενεκέ κρεμάσατέ του γιὰ νὰ τρέγῃ σάν σκυλί.

Ἄχ, Χριστὲ και Παναγιὰ!

Ἄχ, γιατί, γιατί σ' ἐμένα νὰ γεινῆ τέτοι' ἀδικία,
εἰς ἐμέ πού εἶχα τάξει εἰς τὴν χάριν σας νὰ φέρνω
ὅ,τι ὡς βουλευτὴς θὰ πέρνω,
και καντάρια τὸ κερὶ,
Τὸ λιβάνι και τὸ λάδι, ἄμ' ἦτον χρυσοὶ καιροί.

Ἄχ, γιὰ ποιά ἄλλη αἰτία
ἔμεινα και γι' ἐφέτος φεῦ! εἰς τοῦ λουτροῦ τὰ κρύα;
Ἐγὼ ὅ,τι και ἂν εἶχα τὰ ἐμοίρασα εἰς ὄλους
τοὺς πολίτας τοὺς διαβόλους
κι αὐτοὺς πού διαλαλοῦν
«Γενεκέ κρεμάσατέ του» κι' ἀδιάκοπα γελοῦν.

Ἄχ γι' αὐτῆ τῆ βουλευτεία,
ἔχασα ὁ κακομοῖρος ὄλη μου τὴν ἡσυχία,
πούλησα ὅ,τι κι' ἂν εἶχα, τὰ διαμαντικὰ και ρούχα!
Και τί κέρδισα; τὸ γιούγα
τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.
τοῦ τραμπουκικοῦ, τοῦ κούφου, τοῦ τρελλοῦ και τοῦ μωροῦ!

Ἄχ, ἀγνώμων ἐπαρχία,
ἄχ, πῶς εἰδείξες σ' ἐμένα κεραλὴν τόσον θρασεῖα;
Πῶς δὲν ἔλαβες ὑπ' ὄψιν τὰς σοφάς μου παραινέσεις;
και τὰς πατριωτικὰς μου και ἂ θ ὡ α ς ὑποσχέσεις;
Τούρκος, Φράγκος νὰ ψωφῶσω,
Ἄν ἀχάριστ' ἐπαρχία και ἐγὼ δὲν σ' ἀφανίσω.

Ἐνοιά σου, λαε, χαμάλη,
ὄ,τι ἔκαμες θὰ σπᾶσῃ στὸ κουτό σου τὸ κεφάλι!
θὰ ἰδῆς ἐντὸς ὀλίγου πείνα πῶς θὰ σὲ μαστίξῃ,
και πανοῦχλα και χολέρα και βλογιὰ νὰ σὲ θερίξῃ
ἐνταυτῷ δὲ και ληστεία,
και στρατιωτικὰ πιέσεις, και δεινὴ ἀγρηματία.

Θὰ ἰδῆς τοὺς ἐκλεκτοὺς σου!
νὰ γελοῦν και νὰ χορεύουν σοὺς μεγάλους γογγυσμούς σου,
και ἀνάληγτοι νὰ μένουσι εἰς τὰς γοεράς φωνάς σου,
ἐπειδὴ θὰ ἦν αἰτία τῆς τοιαύτης συμφορᾶς σου,
τότε θὰ μ' ἐθυμηθῆς,
πλὴν ἀργά, ἀργά θὰ ἦν... πρέπει νὰ τιμωρηθῆς.

Ἐχασα τὰ ὄνειρά μου,
ἐγαθῆχαν δὲ συνάμα και τὰ πάνσοφα μυαλά μου,
ἄχ, τί ἄλλο μ' ἀπομένει ἢ καλόγηρος νὰ γείνω!
θὰ μπαρκαρισθῶ νὰ πάγω δίχως ἄλλο εἰς τὴν Τῆνον.
Ἄχ, διὰ νὰ δεηθῶ
κι' ὁ θεὸς νὰ μ' ἐλεήσῃ μήπως τύχῃ και γαθῶ.

Ἄλτρος κάδος κονταρέλμος.

Σοφός τις ἐπεγράφει εἰς κάθε ἔργον του τὸ ἐξῆς γραμμικόν.

Εἰ μὲν οὖν μαθεῖν ἂ δεῖ παθεῖν
και μὴ ποθεῖν, καλὸν ἦν τὸ μαθεῖν.
Εἰ δὲ δεῖ ποθεῖν ἂ δεῖ μαθεῖν,
τί δεῖ μαθεῖν; παθεῖν γὰρ χρῆ!

Ὅπερ ἄλλος ἐξυπνότερος μετέφρασεν ὡς ἐξῆς.

Ἄν οὖν δυνατόν νὰ μάθω
ὄσα πρέπει και νὰ πάθω,
χωρὶς ὁμως νὰ τὰ πάθω,
καλὸν ἦτο νὰ τὰ μάθω.

Πλὴν ἂν πρέπη νὰ τὰ πάθω,
διότι πρέπει νὰ τὰ μάθω,
τίς ἡ χρεία νὰ τὰ μάθω,
ἀφοῦ πρέπει νὰ τὰ πάθω;

Τύπος αντιπολιτευομένου Βουλευτού Αιγιαλείας.

ἐγὼ διὰ τὰς ἐκλογάς, ἀλλὰ φοβοῦμαι μὴ δὲν μ' ἔχουν εἰς τοὺς καταλόγους. Τότε ὁ ἕνας ἐξ αὐτῶν μου λέγει—Αὐτὸ εἶνε τοῦ Ἀχιλλέα δουλειὰ καὶ τοῦ γέρου. Καὶ ἀμέσως με ὠδήγησαν εἰς τὸ σπήτι τοῦ ὑποψηφίου, ὁ ὁποῖος ἐφορούσε τσάμια. Ἄμα με εἶδε με προσέφερε τσιγάρο καὶ μ' ἐρώτησε πῶς ὀνομάζομαι· ἀφ' οὗ δὲ εἴπαξε εἰς τὸν κατάλογο καὶ δὲν εὔρε τὸ ὄνομά μου, ἐπετάχθη ἕνας φουστανελάς ὑψηλὸς καὶ τοῦ λέει.—Δὲν πειράζει, τοῦ δίνωμε ἕνα ἄλλο ὄνομα. καὶ πράγματι με ξαναβαπτίσαν καὶ μου ἔβαλαν στὸ χέρι, γιὰ μαρτυριάτικα φαίνεται, δύο τῶν 28, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἕνα ἦτο κάλπικο ἢ Ἴονικόν, ἐνῶ οἱ ἀντίθετοι οὔτε Σαρπαθιώτικα δὲν εἶδαν. Ἐννοεῖται ὅτι ἐκτοτε δὲν ξεκόλλησα ἀπὸ τὸ σπήτι τοῦ ἔως ὅτου ἔλαβα καὶ ἕνα 112 πρὸς ἐδραίωσιν τῆς πεποιθήσεώς μου.

Τὴν δευτέρα νὰ ζητωκραυγαῖς, μουσικαῖς, σημαίαις καὶ κοντὰ σ' αὐταῖς ἀκούω καὶ ἕνα λόγο, ποῦ τύφλες νὰ ἔχουν μπροστά του οἱ ἄλλοι λόγοι, ἐκεῖ βλέπω καὶ τοὺς φίλους μου, οἱ ὁποῖοι μοῦπαν ὅτι σκοῦρα τῆν ἔπαθε ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ εἶθε καὶ τὰ φῶτα νὰ τὴν ξαναπάθῃ.

Μεθαύριο θὰ σοῦ γράψω γιὰ κἄτι ὑποθήσες ποῦ ἔχει ὁ γέρος κάτω εἰς ἕνα Δῆμο.

Ἄπὸ τὰ φράγκα τοῦ Ἀχιλλέα βρίσκονται ἡ κόμη μερικὰ στὴ τσέπη μου. Μὴ μοῦ θέλῃς μερίδιον; Ἄμ δέ.

ΣΚΛΘΑΡΟΣ.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἐτίθη ἐν Αἰγίῳ ἐξωθεν τοῦ φανοποιείου τοῦ κ. Ἀνδρέου Δελτιγιάννη, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαστος ἔνε ἐλεύθερος νὰ εἴπη τὰ προϊόντα τῆς εὐφύας του, συνοδεύων αὐτὰ καὶ με ἕνα ἀργυροῦν φράγκον. Τὰ προϊόντα τῶν δὲν πρέπει νὰ υπερβαίνουν κατὰ τοὺς στοιχοῦς τοὺς ὀδόντας τοῦ φίλου μας Καρύδη, δηλαδὴ τοὺς θῶδεκα.

Δὲν θὰ δημοσιεύωνται δὲ ταῦτα ὅταν ἀναφέρουν περὶ κυριῶν καὶ δεσποινίδων. Ἐὰ ἴδωμι ὅτι ἄρα ἡμεῖς ἀγαπῶμεν τὸ ὠραῖον φύλον, ὅσον ὁ κύριος Σχολάρχης τοῦ Αἰγίου τὸν ἀγαπητὸν τοῦ Ἀργυρίου.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.